

ת"פ 10813/05/22 - בשיר חג'אג' אקרם חג'אג' עימאד חג'אג' נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 10813-05-22 מדינת ישראל נ' חג'אג' (עציר)
תיק חיצוני: 150455/2022

בפני כבוד השופט ארנון איתן
מבקשים: הנאשם:
משיבה: מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה להורות על השבת רכב תפוס נושא לוחית רישוי מספר: 49292101 (להלן: "הרכב").

1. ביום 6.5.22 הוגש כתב האישום בהליך זה, במסגרתו מיוחסות לנאשם 7 עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין. במסגרת כתב האישום הודיעה המאשימה, כי בכוונתה לבקש בסוף ההליך את חילוטו של הרכב.
2. ביום 22.5.22 הגישו המבקשים בקשה לשחרור הרכב, במסגרתה נטען, כי הנאשם נעצר יחד עם אדם נוסף - מוחמד חג'אג' בעת שנסעו, כאשר בסופו של דבר הוגש כתב אישום רק כנגד הנאשם. לטענתם, הרכב רשום על שם המבקש 1, כאשר שניהם מסרו גרסה במשטרה התומכת בעניין זה. (הודעותיהם הוגשו וסומנו א'-ב').
3. המאשימה השיבה בתגובתה בכתב, כי היא אינה מתנגדת לשחרור התפוס, אך זאת בהתאם לתנאים שנקבעו בפסיקה.
4. בדיון שנערך ביום 4.7.22 הוסיפו המבקשים באמצעות בא כוחם, כי הם אינם חולקים על כך שהעבירות בוצעו באמצעות הרכב, עם זאת, המדובר כאמור ברכב הרשום על שם מבקש 1, ומי שרכש את הרכב הינו אביהם מכספו שלו. הוסף, כי הכמויות בהן סחר לכאורה הנאשם, כמצוין בכתב האישום, הינן כמויות קטנות ביותר, והן אינן מצדיקות את חילוט הרכב. לחילופין נטען, כי קיימת הסכמה מצדם לקביעת תנאי של דיספוזיציה וכן ערבויות, אך בלא להורות על הפקדת עירבון או תנאים נוספים כתנאי לשחרור. נטען, כי הרכב מצוי כעת במגרש חנייה, או בלשוננו של הסנגור "זרוק במגרש", ובכל יום ערכו יורד. נוכח כל זאת, ביקשו המבקשים להיעתר לבקשה.
5. המשיבה שבה על עמדתה לפיה ניתן יהיה לשחרר את התפוס, רק בהתאם לתנאים שהתוו בפסיקה.

דין ומסקנות:

6. בסעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) נקבע:

עמוד 1

"(א) על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32 או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם".

7. הוראת החוק מונה שלושה תנאים מצטברים לחילוטו של חפץ:

א. בעל החפץ הורשע בעבירה.

ב. החפץ נתפס לפי סעיף 32 או הגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33 לפקודה.

ג. ההרשעה מתייחסת למעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו.

8. בע"פ 623/78 **יצחק סורני נ. מדינת ישראל** (נבו, 25.6.1979) נקבע כי "עבירה שנעשתה בחפץ כוללת גם עבירה אשר בה שימש החפץ כמכשיר עזר לביצועו של המעשה האסור".

9. במקרה דנן, אף אם אצא מנקודת מוצא, כי הבעלות אינה רשומה על שמו של הנאשם, הרי הנאשם הוא אשר עשה שימוש ברכב. כפי שניתן ללמוד מקריאת כתב האישום, במהלך למעלה מחודש, ביצע הנאשם לכאורה, 7 עסקאות של סחר בסם מסוג קוקאין, באמצעות הרכב, וזאת החל מיום 16.3.22 ועד ליום 25.4.22. המדובר בשימוש תדיר, ועל כן יש לקבוע שבפועל הרכב שימש לכאורה את הנאשם, תוך שהיה זמין לשימוש הבלעדי, לשם ביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

10. באשר להתניית השחרור, כאמור - המשיבה אינה מתנגדת לשחרור הרכב בתנאים. בפסיקה נקבע כי התניית שחרור הרכב בהפקדת מוזמן או ערבות בנקאית הינה דבר שבשגרה, ונהוג כי סכום ההפקדה יהווה כ-30% משווי הרכב. (ראו לדוגמה: בש"פ 3616/11 **חגי זגורי ואח' נ' מדינת ישראל - משטרת ישראל**, תק-על 2011(2), 2298).

11. נוכח הטעמים עליהם עמדתי לעיל, ובהתאם לכללים שהותוו בפסיקה ראיתי לקבל את הבקשה בהתקיים התנאים הבאים:

א. איסור דיספוזיציה ברכב, לרבות מכירתו או מסירתו.

ב. המצאת ביטוח מקיף כאשר המדינה הינה המוטב.

ג. רישום עיקול על הרכב לטובת המדינה.

ד. התחייבות עצמית וערבות צד ג' על סך 25,000 כל אחת. ההתחייבות העצמית וערבות צד ג' הינם להבטחת מסירת הרכב לידי המדינה ככל שביהמ"ש יורה על חילוט.

ה. הפקדת ערבון כספי בסכום של 30% משווי הרכב.

זכות ערר כחוק.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ז' תמוז תשפ"ב, 06 יולי 2022, בהעדר הצדדים.